

Miserend

Klotildliget:

Március 10-én 18 órakor a ligeti templomban a Muzsika bérletsorozat keretében a páduai iskola tanárai, diákjai és szülei Pergolesi: Stabat Materét adják elő. Bérlettel vagy a helyszínen váltott jeggyel (700 Ft) hallgatható az előadás.

Március 10-én 20 órakor a Béthelben taizé imaóra lesz.

Nagyböjt péntekjein csabán 16:30-kor, ligeten 18 órakor, jászfalun 18 órakor tartunk keresztutat. A ligeti alkalom most pénteken a koncert miatt elmarad.

Március 12-én 9 órakor a csabai templomban szlovák nyelvű szentmise lesz.

Több fiatal házaspár jelezte, hogy szívesen csatlakozna házasságközösséghez. Többekkel egyeztetve arra jutottunk, hogy életre hívnánk egy új házastársat, aki szeretne ehhez tartozni, bátran keresse Szabi atyát.

március 5. vasárnap
 ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra
Ter 2,7-9;3,1-7a
Róm 5,12-19
Mt 4,1-11

március 9. csütörtök 18 óra
március 11. szombat 18 óra

március 12. vasárnap
 ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra
Ter 12,1-4a
2Tim 1,8b-10
Mt 17,1-9

Pilisjászfalu:

március 12. vasárnap 17 óra

Piliscsaba:

március 5. vasárnap
 ünnepi szentmise 11 óra
március 10. péntek 17 óra
március 11. szombat 17 óra
március 12. vasárnap
 ünnepi szentmise 11 óra

Imaszándékunk:

a nagyböjt megéléséért.

A Klotildligeti Római Katolikus Egyházközség hírei

XIII. évf. 10. szám

2017. március 5.

Március 1-jén este a szentanya a római Szent Szabina-bazilikában mutatta be a hamvazószerdai szentmisét. Azt hangsúlyozta, hogy a szent negyvennap jó alkalom arra, hogy befogadjuk Isten életünk levegőjét megtisztító tevékenységét.

Fullasztó légkörben élünk, de Isten ma is felkínálja éltető leheletét

Térjetelek vissza hozzám teljes szívetekből [...]. Térjetelek vissza az Úrhoz” [Jo 2,12.13]; Joel próféta ezzel a kiáltással fordul a néphez az Úr nevében; senki sem érezheti magát kizárva: „Gyűjtsétek egybe a véneket, hívjátok össze a gyermekeket, meg a csecsemőket! [...] az ifjú férjet [...], az új asszonyt!” [Jo 2,16]. Az egész hűséges népet egybehívják, hogy útnak induljon, és imádja Istenét, „hiszen ő jóságos és irgalmas, nagy a türelme és csupa könyörület” [Jo 2,13]. Mi is válaszolni szeretnénk erre a felhívásra, vissza akarunk térni az Atya irgalmas szívéhez. Ebben a kegyelmi időszakban, amelyet ma megkezdünk, szegezzük szemünket ismételtelen az ő irgalmasságára. A negyvennap egy út: az irgalmasság győzelméhez vezet minden valóság fölött, amely szeretne kidobni minket, vagy lealacsonyítani

bármivé, ami nem egyeztethető össze istengyermeki méltóságunkkal. A negyvennap a szolgaságból a szabadságba, a szenvedésből az örömbé, a halálból az életbe vezető út. A hamvazókodás gesztusa, mellyel útnak indulunk, emlékeztet minket eredeti állapotunkra: a földből vétettünk, porból lettünk. Igen, de Isten szerető kezeivel megformált porból, aki az élet leheletét fújta mindannyiunkra, és továbbra is ezt akarja tenni; továbbra is szeretné nekünk adni azt az életleheletet, amely megment minket más típusú leheletektől: az önzéseink által előidézett fulladástól, nyomorúságos ambícióink és a csendes közömbösség által kiváltott fulladástól; a szellemet elfojtó, a horizontot beszűkítő és a szívverést lebénító fulladástól. Isten életlehelete megment minket ettől a fulladástól, amely kioltja hitünket, lehűti szerete

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője Plébános: Szilágyi Szabolcs
 Megjelenik: minden vasárnap ☎ (30) 611-1296
 2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1. px.sacerdos@gmail.com

Internet: www.piliscsabatemplom.hu

e-mail: klotildliget@freemail.hu

tünket és keresztülhúzza reményünket. A negyvennap megélése nem más, mint ennek az életlehetetnek az áhítása, amelyet a mi Atyánk nem szűnik meg felkínálni nekünk történelmünk saráiban. Isten életlehelete megszabadít minket attól a fulladástól, amelynek sokszor nem vagyunk tudatában, és amelyet még „normálissá” is szoktunk tenni, még ha érezzük is annak hatásait. Normálisnak tűnik, mert hozzászoktunk olyan levegő belélegzéséhez, amelyben megritkult a remény: a szomorúság és levertség, a rémület és az ellenségesség fojtogató légköre ez.

A negyvennap a nemet mondás ideje. Nemet mondunk a szellem megfullasztására, ami a közömbösség általi szennyezéssel, azzal a nemtörődöm gondolatokkal történik, hogy a másik életéhez nincs közöm; és ide tartozik minden kísérlet az élet banalizálására is, különösen azok élet banalizálására, akik saját testükben hordozzák a nagy felszíniesség terhét. A negyvennap azt jelenti, hogy nemet mondunk az üres és értelmetlen szavak, a durva és meggondolatlan kritikák, valamint a leegyszerűsítő magyarázatok mérgező szennyezésére, a leegyszerűsítő magyarázatok ugyanis nem képesek átfogni az emberi problémák, különösen a legtöbbet szenvedők problémáinak összetettségét. A negyvennap a nemet mondás ideje. Nemet mondunk a lelkiismeretünket megnyugtató ima fullasztó hatására, a megelégedettséget nyújtó jótékonykodás fullasztó hatására, annak a böjtnak a fullasztó hatására, amely elhíti velünk, hogy minden rendben van velünk. A negyvennap a nemet mondás ideje a belső élet egy-

oldalú hangsúlyozóinak fullasztó hatására, ezek ugyanis kirekesztenek, úgy akarnak Istenhez jutni, hogy elkerüljék a testvéreik sebeiben jelen lévő Krisztus sebeit: olyan lelkiségek ezek, amelyek gettókulturákká és kirekesztő kulturákká szűkítik le a hitet.

A negyvennap az emlékezés ideje, amikor érdemes elgondolkodnunk, és megkérdeznünk magunktól: Mi lenne velünk, ha Isten bezárta volna előttünk a kapukat? Mi lenne velünk az ő irgalma nélkül, mely sosem fárad bele a nekünk való megbocsátásba, és mindig alkalmat adott nekünk az újraelkezdésre? A negyvennap a kérdésfeltevés ideje: Hol lennénk azon számtalan csendes arc segítségére nélkül, akik millió egy módon nyújtottak segítő kezet és nagyon konkrét tettekkel visszaadták reményünket, és segítettek a talpra állásban?

A negyvennap a lélegzéshez való visszatérés ideje, szívünk megnyitásának ideje az Egyetlen lehelete előtt, aki képes átalakítani porlétünket emberlétté. Nem arra szolgál ez az időszak, hogy megszagassuk ruháinkat, látva a körülöttünk lévő rosszat, hanem hogy teret adjunk életünkben mindannak a jónak, amit tehetünk, levette magunkról mindazt, ami elszigetel, bezár és megbénít minket. A negyvennap az együttérzés ideje, hogy elmondhassuk a zsoltárossal: „Add meg újra üdvösséged örömét, erősíts meg a készséges lelkületben” (vö. Zsolt 51,14), hogy életünkkel hirdessük dicséretedet, és porunk – életleheleted erejével – „szerelmes porrá” alakuljon.

Forrás: Magyar Kurír

Nagyböjt 1. vasárnapja

Az evangélium Krisztus megkísértéséről szól. A gonosz, a sátán, aki arra törekszik, hogy hazugságaival a maga szolgálatába állítsa, Istennel pedig szembefordítsa az embert, még Jézust sem kíméli. A kísértés az ő számára is ugyanazt jelenti, mint mindenki más számára: Az igaz Isten helyett szolgálj a „hazugság atyját!” Isten szeretete helyett válaszd az önszeretetet! Ne engedd, hogy Isten uralkodjék fölötted, hanem vedd kezébe sorsodat! Az a tény, hogy a bűnt soha el nem követő Krisztust is megkísértette a gonosz, azt jelzi, hogy nem panaszkodhatunk amiatt, hogy életünkben kikerülhetetlen a rossz elleni küzdelem. Ez emberi életünk velejárója. Ha nem volna ez a küzdelem, mert nem volna rossz és mindig csak jót tehetnénk, akkor meg a szabad akaratot hiányolnánk. Isten megengedi a rosszat, hogy mi szabad akarral felelős döntést tudjunk hozni mellette vagy ellene. Jézus megkísértésének története megerősít minket abban, hogy a rossz mindenféle csábításának ellent lehet mondani. A kísértések – bár sok esetben valóban nehezen – felismerhetők, és visszautasíthatók. Jézus is visszautasította a kísértéseket, nem engedelmeskedett a gonosznak, nem követett el bűnt, mert a bűn nem összeegyeztethető Isten szentségével. A bűn ugyanakkor nem csak Isten természetével ellentétes, hanem emberi természetünkkel is. Nincs helye a bűnnek az életünkben, ha valóban komolyan vesszük az életszentségre való törekvést, amelyet Isten kér tőlünk.

A gonosz módszere a megtévesztés. Ez megnyilvánul például abban, hogy a jó

látszataként tünteti fel azt, ami valójában rossz. Olyanra ösztönöz, ami első pillanatban jónak tűnik, s nem is gondolom, hogy a gonosz csapdájába kerülök. A megtévesztés másik megnyilvánulása, ha valaki túlzottan magabiztos, és azt képzelet magáról, hogy sebezhetetlen. Jézus megkísértésének példája figyelmeztet: sebezhető vagyok, megkísérhető vagyok, könnyen a bűn csapdájába eshetek.

Mi a célja a kísértésnek? Jézus esetében mindhárom kísértés háttérben az húzódik meg, hogy eltérítse őt küldetésétől. Ebből a szempontból nem véletlen tehát, hogy közvetlenül az ő nyilvános működése előtt történik ez az esemény. A gonosz azt akarja, hogy az Úr ne engedelmeskedjen az Atyának, ne teljesítse küldetését, amit az Atyától kapott. Még az utolsó pillanatban is erre törekszik a gonosz, közvetlenül szenvedésének kezdete előtt is el akarja téríteni őt a megváltás végrehajtásától, ahogyan erről az Olajfák hegyén történt jelenet tanúskodik (vö. Lk 22,39-46).

Mi a célja a kísértésnek az emberek esetében? Hasonló, mint Jézusnál. Eltéríteni minket emberi hivatásunktól. Eltéríteni attól a feladattól, küldetésétől, amit Isten bíz ránk. Eltéríteni minket attól a szívünk mélyén élő vágytól, hogy Istent keressük és megtaláljuk. Eltéríteni minket a szeretet útjától. Jézus legyőzte a gonosz lélek kísértését, sőt keresztalálával megtörte a gonosz hatalmát. Ezért kérjük Őt, meg a Mennyei Atyát: Szabadíts meg a gonosztól!

forrás: Gimesi Római katolikus egyházközség honlapja